

men det er ikke skeet; man har tværtimod der sagt, at Valget af Valgmænd skal skee i Overeensstemmelse med de i Valgloven af 16de Juni 1849 §§ 38—44 givne Regler. Men den ærede Ordfører mener altsaa virkelig, efter hvad han har udtalt idag, at Grundlovens § 40 skulde indeholde et Bud om, at Valget af Valgmænd skal skee efter Forholdstalsvalgmaaden, og at ikke bestomindre den Rigsdag, der vedtog denne Grundlov, skulde have tilføjet en midlertidig Bestemmelse, der sagde, at Valgene af Valgmænd skulde foregaae paa en anden Maade, end den, Grundloven havde bestemt. Jeg henstiller til Enhver at afgjøre det Spørgsmaal, om det er rimeligt, at det virkelig skulde forholde sig saaledes. Til Slutning vil jeg tillade mig at gjøre to Bemærkninger. Denne Lov kom til os fra Landstinget. Landstinget havde, som det er udtalt af det ærede Medlem, der havde Ordt før mig, aabenbart bestræbt sig for at affatte Valgloven i Overeensstemmelse med de hidtil gjældende Valglovsbestemmelser og at undgaae enhver Forandring, som kunde give Anledning til Strid eller Meningsforskjellighed. Saaledes kom Valgloven til os fra det andet Thing, der altsaa maa erkjendes for at have viist megen Hensyntagen til de forskjelligke Meninger og stor Resignation. I Folkethinget var der til første Behandling Stemning for, at man skulde følge en lignende Fremgangsmaade her; men der fremkom til 2den Behandling et stort Antal Endringsforslag, hvis jeg ikke huster feil var der nogle og halvfjerdsindstyve foruden et Par Hundrede Redaktionsforslag. Den største Deel af dem bleve vedtagne og flere af dem vare ikke af uvæsentlig Betydning. Saaledes forandret, gik Loven tilbage til Landstinget. Landstinget er nu gaaet ind paa saa at sige alle de Forandringer, Folkethinget havde foreslaaet. Kun paa eet Punkt har Landstinget opretholdt sin Mening. Nu vender Sagen tilbage til Folkethinget, og nu henstiller jeg, om det vilde være en Fremgangsmaade, der kunde ansees for rigtig ligeoverfor Landstinget, om Folkethinget nu ogsaa paa dette ene Punkt til det Yderste vilde fastholde sin Mening. Det var den ene Bemærkning; den anden er, at jeg vil bede ærede Medlemmer vel at stille sig for Die, hvad

der sandsynligviis vil skee, dersom man nu idag vedtager Udvalgets Fleertals Forslag. Den ærede Ordfører nævnte i sit Foredrag gjentagne Gange Fællesudvalg som Noget, man skulde sætte sin Trøst og Forhaabning til, for at faae denne Sag gennemført paa den heldigste Maade. Hvorvidt der vil komme et Fællesudvalg, ved jeg ikke; men jeg kan umulig troe, at Resultatet af Fællesudvalgets Arbejde skulde blive, at der kom en Indstilling om at vedtage Forholdstalsvalgmaaden, og at denne derefter skulde blive vedtaget i begge Thing, allermindst efter den høitærede Conferencespræsidents Erklæring idag. Hvad vil da skee? Saa vil Valgloven ikke komme ud! Nu kan man sige, at deri ikke ligger nogen stor Fare, og forsaavidt er jeg enig med den ærede Ordfører; jeg vil endog sige, at jeg finder det rigtigt, dersom Folkethinget idag skulde vedtage Udvalgets Fleertals Indstilling, at der da ingen Valglov kommer ud iaar. Men det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der have stillet forskjellige Endringsforslag til denne Valglov, som ere blevne vedtagne, deels i Henseende til Affattelsesmaaden, deels af ikke liden Realitetsbetydning, at de skulde være de Sidste til at sige, at det er ligegyldigt, om Valgloven kommer ud eller ikke; thi naar Valgloven ikke kommer ud, komme vi til fremdeles at bruge den Fremgangsmaade, der er foreskrevet i den 5te midlertidige Bestemmelse i Grundloven. Der har man ikke disse Rettelser og Forbedringer, som der er bleven vedtaget adskillige af ved Valgløvens Behandling her i Thinget, og man opnaar paa den anden Side heller ikke den eneste Forandring, man ikke har kunnet sætte igjennem, nemlig den med Hensyn til Forholdstalsvalgmaaden. Det er altsaa aabenbart, at man maa erkjende, at man, ved ikke nu at faae Valgloven, mister adskilligt Godt, som man vilde faae, dersom den kom ud; men den ærede Ordfører tilspøiede, at der ikke var nogen Fare for, at, naar man kun fremdeles stod standhaftigt fast paa det Punkt, som man havde indtaget, vilde man tilsidst nok kunne tvinge en Valglov igjennem med Forholdstalsvalgmaaden. Det er muligt, at den ærede Ordfører ikke brugte Ordet tvinge, men det kunde